

УХВАЛА ПЕРШОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шалухіної Вікторії Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу шістнадцятого частини першої статті 1, підпункту „в“ пункту 2 частини першої статті 3, частини першої статті 45, частини першої статті 51¹ Закону України „Про запобігання корупції“, пункту 1 частини першої статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
22 квітня 2026 року
№ 35-у(І)/2026

Справа № 3-9/2026(20/26)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого,
Барабаша Юрія Григоровича,
Грищук Оксани Вікторівни,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Олійник Алли Сергіївни,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шалухіної Вікторії Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу шістнадцятого частини першої статті 1, підпункту „в“ пункту 2 частини першої статті 3, частини першої статті 45, частини першої статті 51¹ Закону України „Про запобігання корупції“ від 14 жовтня 2014 року № 1700–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056) зі змінами, пункту 1 частини першої статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Шалухіна В.В. звернулась до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) абзац шістнадцятий (за конституційною скаргою – абзац п'ятнадцятий) частини першої статті 1, підпункт „в“ пункту 2 частини першої статті 3, частину першу статті 45, частину першу статті 51¹ Закону України „Про запобігання корупції“ від 14 жовтня 2014 року № 1700–VII зі змінами (далі – Закон), пункт 1 частини першої статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Оспорюваними приписами Закону визначено:

– суб'єкти декларування – особи, зазначені у пункті 1, зокрема підпунктах „а“ і „в“ пункту 2, пункті 4 частини першої статті 3 Закону, інші особи, які зобов'язані подавати декларацію відповідно до Закону (абзац шістнадцятий частини першої статті 1);

– суб'єктами, на яких поширюється дія Закону, є особи, які для цілей Закону прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зокрема: представники громадських об'єднань, наукових установ, навчальних закладів, експертів відповідної кваліфікації, інші особи, які входять до складу конкурсних та дисциплінарних комісій, утворених відповідно до Закону України „Про державну службу“, Закону України „Про службу в органах місцевого самоврядування“, інших законів (крім іноземців-нерезидентів, які входять до складу таких комісій), Громадської ради доброчесності, утвореної відповідно до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“, і при цьому не є особами, зазначеними у пункті 1, підпункті „а“ пункту 2 частини першої статті 3 (підпункт „в“ пункту 2 частини першої статті 3);

– особи, зазначені у пункті 1, підпунктах „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини першої статті 3 Закону, зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати у спосіб заповнення на офіційному вебсайті Національного агентства з питань

запобігання корупції декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік за формою, визначеною Національним агентством з питань запобігання корупції (частина перша статті 45);

– Національне агентство з питань запобігання корупції проводить щодо декларацій, поданих суб'єктами декларування, такі види контролю:

- 1) щодо своєчасності подання;
- 2) щодо правильності та повноти заповнення;
- 3) логічний та арифметичний контроль (частина перша статті 51¹).

Згідно з пунктом 1 частини першої статті 238 Кодексу суд закриває провадження у справі, якщо справу не належить розглядати за правилами адміністративного судочинства.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані приписи Закону суперечать статті 19 Конституції України, а оспорюваний припис Кодексу – частинам першій, другій, шостій статті 55 Конституції України.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду постановою від 8 жовтня 2025 року касаційну скаргу Шалухіної В.В. залишив без задоволення; рішення Миколаївського окружного адміністративного суду від 2 жовтня 2024 року та постанову П'ятого апеляційного адміністративного суду від 13 січня 2025 року – без змін.

Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду виснував, що суди попередніх інстанцій обґрунтовано встановили, що повідомлення Національного агентства з питань запобігання корупції про факт неподання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, не є рішенням суб'єкта владних повноважень у значенні приписів Кодексу (нормативно-правовим актом чи правовим актом індивідуальної дії), оскільки має тільки інформаційний характер.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) оспорюваних приписів Закону та Кодексу, Шалухіна В.В. зазначає: «Застосування до мене, як до адвоката – члена КДКА абзацу п'ятнадцятого частини першої статті 1, підпункту „в“ пункту 2 частини першої статті 3, частини першої статті 45 Закону № 1700, визнання мене суб'єктом декларування та зобов'язання у вигляді повідомлення подати декларацію порушує принцип, установлений частиною першою статті 19 Конституції України». Також автор клопотання твердить: „Відбулося порушення частини другої статті 19 Конституції України внаслідок застосування у моїй справі частини першої статті 51¹ Закону № 1700, оскільки даний припис не містить повноважень НАЗК направляти повідомлення адвокату“.

2. Перший сенат Конституційного Суду України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням неодностайно Першою колегією суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 4 березня 2026 року № 50-1(І)/2026 про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, керується таким.

2.1. Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд потрібним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту

судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

Конституційна скарга, яку підписала Шалухіна В.В. у спосіб накладення кваліфікованого електронного підпису, надійшла на офіційну електронну адресу Конституційного Суду України 14 січня 2026 року, тобто її подано після закінчення тримісячного строку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Шалухіна В.В. у конституційній скарзі не висловила клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 50, 55, 56, 61, 62, 67, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

п о с т а н о в и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шалухіної Вікторії Вікторівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу шістнадцятого частини першої статті 1, підпункту „в“ пункту 2 частини першої статті 3, частини першої статті 45, частини першої статті 51¹ Закону України „Про запобігання корупції“ від 14 жовтня 2014 року № 1700–VII зі змінами, пункту 1 частини першої статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**